

Udlaan til Fiskefartøjer et Beløb af 400 000 Kr. Kun et Aar er gaaet siden da, og nu kommer den nuværende højtærede Landbrugsminister med Forslag om at forøge dette Laanebeløb med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er dog en betydelig Udvikling i det ene Aar, fra det socialistiske Ministeriums meget forsigtige Dispositioner. Jeg synes derfor, at det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til Livremmen o. s. v. er saare uheldigt anbragt, just paa Baggrund af det, der blev gennemført af den tidligere Regering, og jeg vil give den højtærede Landbrugsminister Ret i, at det sikkert vil være bedst at se Tiden an, om der bliver Brug for større Beløb, inden vi gaar i Gang med at foreslaa Laanebeløbet yderligere forøget.

Hendriksen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi han har givet Tilsagn om i Udvalget at drøfte hele det store og meget udviklede Havfiskeri-problem. Hvad selve Lovforslaget angaar, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, har fremsat, idet ogsaa jeg erkender Betydningen af det foreliggende Lovforslag. Jeg erkender Betydningen deraf, ikke under Hensyn til den halve Million, der stilles til Raadighed, for det er nu efter mit Syn — til Trods for de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister nylig fremførte — Lapperier og intet andet, det er ikke tilstrækkeligt; men jeg er glad over Forslaget, fordi der her for første Gang er fremsat et Forslag, hvis Betydning ligger deri, at Principet om et udvidet Havfiskeri hermed maa siges at være knæsat.

Det siges jo nemlig i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det, det drejer sig om, er at give Laan til Anskaffelse af store Fiskefartøjer, der skal drive et søgaaende Fiskeri i Farvandene omkring Færøerne, Island og eventuelt Grønland. Det er heri, forekommer det mig, at Forslaget har sin store Betydning, og de ærede Medlemmer Hr. Vanggaard og Hr. Niels Petersen var jo ogsaa inde paa lignende Betragtninger; det glædede mig hos begge de ærede Medlemmer at kunne spore en ganske tydelig Sympati for hele Havfiskeritanken. Der er ingen Tvivl om, at dette Spørgsmaal er af allerstørste Betydning for hele det danske Samfund; det er ikke et Spørgsmaal, der saadan uden videre kan fejtes til Side, og det er ikke et Spørgsmaal, der kan løses i en Haandevending.

Det ærede Medlem Hr. Ludvigsen holdt et langt Foredrag om Fiskerimetoder, og hvad der var forsvarligt og ikke forsvar-

ligt. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det ærede Medlems forskellige Udtalelser. Ogsaa jeg var Medlem af den Fiskerindustrialiseringskommission, som blev nedsat af den forrige Regering. I den Kommission var det ærede Medlem Hr. Ludvigsen saavel som Landstingsmand M. C. Jensen, hvis Navn det ærede Medlem fremhævede før, ganske enige, og naturligvis har hverken Kommissionen eller noget af Kommissionens Medlemmer hverken som Kommissionsmedlemmer eller som private fremsat Tanker eller anbefalet Forslag, som ikke har været fuldt forsvarlige. Det var jo store Problemer, det ærede Medlem var inde paa. Jeg synes nu ikke, det er opportunt at diskutere dem i Øjeblikket. Jeg skal kun i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om, at det danske Fiskeri er det bedst udrustede Fiskeri i Verden, sige, at det er jeg nu ikke ganske enig med det ærede Medlem i, for jeg tror ikke, denne Paastand vil holde Stik.

Hvad der navnlig kaldte mig frem, var den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om hele Havfiskerispørgsmaalet, om de Planer, der var fremme i Øjeblikket, og de Planer, der var forelagt den højtærede Minister. De Planer, der blev forelagt Ministeren, var ikke noget Ultimatum, ingenlunde, det var et Forhandlingsgrundlag, noget, der var skitseret af os, der har Interesse for Sagen, noget, vi mente, man kunde forhandle og tale om; men den højtærede Minister svarede blot, at han ikke kunde gaa ind paa Planerne, uden at man i øvrigt indlod sig paa Diskussion om dem. Men jeg er glad ved, at der nu i et Udvalg bliver Lejlighed til en saadan Diskussion. Jeg forstaar, at den højtærede Minister nærer megen Interesse for Spørgsmaalet, ligesom mange andre Medlemmer med mig gerne ser disse Problemer diskuteret og udredet.

Naar den højtærede Minister om Storfiskeriet siger, at man fra Island og Norge har tydelige Eksempler paa, at Storfiskeriet for Tiden er et meget daarligt Erhverv, hvis Udøvere har meget svære Tider, er dette fuldkommen rigtigt. Baade paa Island, og jeg tror endnu mere paa Færøerne, hvor Forholdene er overmaade vanskelige, og i Norge har den kolossale Produktion, der aldrig i Mands Minde har været saa stor i Norge som i Aar, medført, at Priserne er saa lave, at det praktisk talt er tabbringende at drive Fiskerierhverv. Det indrømmer jeg, men jeg maa fremhæve, at disse Forhold ingenlunde er normale, men tværtimod abnorme, og der er dog ingen forstandige Mennesker, der